

การศึกษาเชิงวิเคราะห์ การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรมเยาวชน
เรื่อง “คนชื่อบ๊อ”

An Analytical Study of Translation Editing and Translation Process of
Young Adults' Literature “The Twits”

พัชรีย์ เหลืองประดับใจ

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 ประการคือ เพื่อศึกษาวิเคราะห์ประเภทของการปรับบทแปลและกลวิธีการแปลที่ผู้แปลใช้ในงานแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “คนชื่อบ๊อ” แปลโดยสาลินี คำฉันทน์ จากต้นฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง The Twits ที่เขียนโดยโรอัลด์ ดาห์ล เป็นการวิจัยโดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยเลือกตัวอย่างบทแปลจำนวน 20 ตัวอย่างมาวิเคราะห์ โดยใช้หลักเกณฑ์การปรับบทแปลของสัญจวิ สายบัว มาเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ 1.การปรับระดับคำ ผลการศึกษาพบว่า การปรับบทแปลระดับคำที่พบมากที่สุดคือ การเติมคำอธิบาย 2. การปรับบทแปลระดับโครงสร้างภาษา ส่วนการปรับบทแปลระดับโครงสร้างภาษาที่พบมากที่สุดคือ การเพิ่มและละคำในประโยคและการปรับบทแปลระดับเสียงพยางค์น้อยที่สุด สำหรับการวิเคราะห์กลวิธีการแปลด้วยการปรับบทแปล พบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการแปลแบบเอาความเพื่อให้ภาษาฉบับแปลเป็นไปตามโครงสร้างของภาษาไทย ภาษามีความสละสลวย ทำให้ผู้อ่านได้อรรถรสในการอ่านซึ่งเทียบเคียงได้กับภาษาต้นฉบับ

คำสำคัญ: การปรับบทแปล กลวิธีการแปล วรรณกรรมเยาวชน

Abstract

The aim of this research was to study the type of translation editing and translation processes in a young adults' literary work “The Twits” written by Roald Dahl, translated in Thai by Saline Kamchan. This study relied much on qualitative data. The researcher selected 20 texts to analyze. The principles of translation editing by Sanchwi Saibua was adopted as the analyzing framework in this study. The findings were classified into two levels: 1. adjustment at the word level 2. adjustment at language structure level. The results of the study showed that first, adding lexical explanation

between groups of thoughts were used most frequently; second, while addition and deletion of words in sentences were mostly used at the language structure level, the phonological level was found the least. Furthermore, free translation was also used when meanings were transferred from the original to the target language to maintain the tone and mood of the translation. Therefore, the reader could feel that beautiful wording in the translation was not different from the original version.

Keywords: adjustment strategy in translation, young adults' literature

1. บทนำ

ผู้ศึกษาได้พิจารณาการเลือกวรรณกรรมเยาวชนมาจากรรณกรรมแปลฉบับภาษาไทยที่ยังไม่มีผู้ศึกษาในเชิงลึกมาก่อน จึงได้เลือกวรรณกรรมเยาวชนที่ได้รับการแปลในหลายภาษา เรื่อง “คนชื้อบื้อ” (The Twits) มาวิเคราะห์การปรับบทแปล เป็น “คนชื้อบื้อ” วรรณกรรมเยาวชนที่ให้ข้อคิดต่างๆ ในการดำเนินชีวิต อีกทั้งยังให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน นับได้ว่าวรรณกรรมเล่มนี้มีคุณค่าทางด้านวรรณศิลป์ มีกลวิธีการประพันธ์ที่น่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สิทธา (2542) ที่กล่าวไว้ว่า การแปลวรรณกรรมนั้นผู้แปลควรเริ่มจากการอ่านทำความเข้าใจเรื่องราว จับใจความสำคัญแล้วจึงค่อยวิเคราะห์ความหมาย โดยถ่ายทอดมาเป็นภาษาที่เข้าใจง่ายมีความเป็นธรรมชาติ การแปลวรรณกรรมนั้นจึงเหมาะกับการแปลแบบเอาความซึ่งผู้แปลอาจเพิ่มคำอธิบายหรือตัดทอนรายละเอียดบางประการที่ผู้แปลเห็นว่าไม่จำเป็นแต่

ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงการรักษาความหมายเดิมไว้ อย่างครบถ้วนถูกต้อง ส่วนการปรับบทแปลนั้น สัตยฉวี (2542) กล่าวว่า การปรับไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงความหรือแก้ไขบทแปลให้แตกต่างไปจากต้นฉบับตามความ

พอใจของผู้แปล การปรับบทแปลควรทำเมื่อจำเป็นโดยคำนึงถึงว่าการปรับภาษาควรทำต่อเมื่อมีความจำเป็นในด้านที่จะทำให้บทแปลนั้นอ่านเข้าใจมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาประเภทการปรับบทแปลที่ผู้แปลเลือกใช้ในงานแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง คนชื้อบื้อ ศึกษาวิธีการแปลที่ผู้แปลเลือกใช้ในการถ่ายทอดความหมายวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง คนชื้อบื้อ จากต้นฉบับภาษาอังกฤษลงสู่ฉบับแปลภาษาไทย

3. วิธีการ

การเลือกวรรณกรรมเยาวชนมาวิเคราะห์นั้น ผู้ศึกษาพิจารณาจากรรณกรรมแปลฉบับภาษาไทยที่ยังไม่มีผู้ศึกษาในเชิงลึกมาก่อน จึงได้เลือกวรรณกรรมเยาวชนที่ได้รับการแปลในหลายภาษา เรื่อง “คนชื้อบื้อ” มาวิเคราะห์การปรับบทแปล ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้อ่านเนื้อเรื่องจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 29 บท จึงได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของภาษาฉบับแปลโดยเปรียบเทียบกับภาษาต้นฉบับตลอดทั้งเรื่อง เพื่อทำการเปรียบเทียบเนื้อหาทั้งสองฉบับ ในการเลือกตัวอย่างผู้ศึกษาได้จับ

สลาทหมายเลขบท หลังจากนั้นแบ่งข้อความในแต่ละบท โดยเขียนหมายเลขกำกับเป็นช่วง แล้วจึงจับสลาทอีกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อความในแต่ละบท สุดท้ายจึงได้ตัวอย่างมา ศึกษาจำนวนทั้งหมด 20 ตัวอย่างเพื่อนำมาวิเคราะห์การ ปรับบทแปล โดยใช้เกณฑ์การปรับบทแปลของ ลัญฉวี สายบัว ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

ระดับที่ 1 การปรับบทแปลระดับคำ แบ่งออกเป็น

- 1.1. การเติมคำอธิบาย
- 1.2. การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ
- 1.3. การใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายกว้างขึ้นแทนคำที่ อ้างอิงสิ่งเฉพาะกว่า
- 1.4. การเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดต่างๆ
- 1.5. การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป

ระดับที่ 2 การปรับบทแปลระดับ โครงสร้างภาษา

- 2.1. ระดับเสียง
- 2.2. ระดับ โครงสร้างของคำ
- 2.3. ระดับประโยค แบ่งออกเป็น
 - 2.3.1 การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี
 - 2.3.2 การเปลี่ยนจากประโยคเป็นวลี หรือวลีเป็น ประโยค
 - 2.3.3 การปรับรูปประโยคปฏิเสธ
 - 2.3.4 การปรับการใช้กรรตุจาก และ กรรมจาก
 - 2.3.5 การเพิ่มและการละคำในประโยค

4. ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

จากการวิเคราะห์ศึกษาวรรณกรรมเยาวชน เรื่อง คนชื้อบื้อ ผลการศึกษาพบว่า การปรับบทแปล ระดับคำที่พบมากที่สุดคือ การเติมคำอธิบาย ตัวอย่างเช่น

things cling to hairs, especially food. ซึ่งหมายความว่า มี ของหลายสิ่งๆ ที่ติดหนวดเครา โดยเฉพาะเศษอาหาร โดยผู้ แปลปรับเป็นคำว่า อะไรต่อมิอะไรทำให้ภาษาสละสลวย ขึ้น ส่วนการปรับบทแปลระดับ โครงสร้างภาษาที่พบ มากที่สุดคือ การเพิ่มและละคำในประโยค ตัวอย่างเช่น คำว่า terrifically wise ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า ฉลาด มาก ผู้แปลได้ปรับเป็น ฉลาดปราดเปรื่อง และการปรับ บทแปลระดับเสียงพบน้อยที่สุด สำหรับการวิเคราะห์ กลวิธีการแปลด้วยการปรับบทแปลพบว่าผู้แปลใช้กลวิธี การแปลแบบเอาความเพื่อให้ภาษาฉบับแปลเป็นไปตาม โครงสร้างของภาษาไทยในด้านความงามของภาษานั้น พบว่าภาษาที่ใช้ถูกต้องตามไวยากรณ์ภาษาไทยมีการ เรียบเรียงภาษาได้เป็นอย่างดีอ่านแล้วสามารถ จินตนาการได้และมีการใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมสอดคล้อง กับโครงสร้างภาษาไทย

5. การอภิปรายผล

จากการศึกษาประเภทของการปรับบทแปล จากวรรณกรรมเรื่อง คนชื้อบื้อ จากจำนวนตัวอย่าง ทั้งหมด 20 ตัวอย่าง ผู้ศึกษาพบว่าผู้แปลมีการปรับบท แปลทั้งหมด 2 ระดับดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 การปรับระดับคำ แบ่งออกเป็น 5 ชนิด ได้แก่

- 1.1 การเติมคำอธิบาย พบว่าผู้แปลได้ใช้การปรับบทแปล โดยการเติมคำอธิบาย เพื่อให้ภาษาสละสลวยรื่นหูยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น upside-down ซึ่งมีความหมายตรงตาม ตัวอักษรว่า พลิกเอาด้านบนลงล่าง ผู้แปลได้ปรับบท แปลโดยการเติมคำอธิบาย คำว่า ทำท่าดีลึงกา ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมเกียรติ (2547) พบว่ามีการ

ใช้การปรับบทแปลโดยการเติมคำอธิบายเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้

1.2 การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ จากการศึกษาพบว่าผู้แปลใช้วลีหรือประโยคแทนคำในบทแปลเพื่ออธิบายถึงสิ่งที่ไม่เป็นที่คุ้นเคยของคนในสังคมแปล โดยมุ่งหวังจะให้ผู้อ่านเห็นภาพตามตัวอย่างเช่น

คำว่า HUGTIGHT ในภาษาต้นฉบับซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่รู้จักและไม่คุ้นเคยของคนในสังคมแปลจึงไม่สามารถหาคำเทียบเคียงในภาษาฉบับแปลได้ ผู้แปลจึงได้แก้ปัญหาด้วยการใช้วลีเพื่ออธิบายลักษณะของคำดังกล่าวโดยการปรับบทแปลเป็นคำว่า ดัดเหนียวหนึบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sastriyani (2553) มีการปรับบทแปลโดยการใช้อธิบายหรือประโยคมาแทนที่คำที่ไม่สามารถเทียบเคียงได้ ซึ่งการปรับนั้นทำเพื่อให้อ่านบทแปลสอดคล้องกับโครงสร้างภาษามาเลย์

1.3 การใช้คำอ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึงสิ่งเฉพาะกว่า จากการศึกษาพบว่าผู้แปลได้ใช้การปรับบทแปลประเภทการใช้คำอ้างอิงเพื่ออธิบายคำที่เป็นปัญหา ตัวอย่างเช่น คำว่า shrinks ซึ่งมีความหมายตรงตามอักษรว่า การหดตัว แต่ในภาษาฉบับแปลผู้แปลได้ปรับบทแปลเป็นคำว่า โรคตัวหดสั้น

1.4 การเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดต่างๆ ในภาษาต้นฉบับซึ่งเป็นภาษาอังกฤษมีการใช้เครื่องหมาย (), เชื่อมประโยคทั้ง 2 ประโยค แต่ในโครงสร้างภาษาไทยไม่มีการนำเครื่องหมายมาใช้เป็นตัวเชื่อมผู้แปลจึงแก้ปัญหาการแปลโดยการเพิ่มคำเชื่อมเพื่อให้ประโยคมีความสัมพันธ์กัน ตัวอย่างเช่น คำว่า High up there in the sky โดยผู้แปลปรับบทแปลโดยการเติม

ตัวเชื่อมคำว่า ขณะที่หล่นขึ้นไปลอยอยู่บนฟ้า เพื่อแสดงความสัมพันธ์ของกลุ่มความคิดนั้น ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

1.5 การตัดคำหรือส่วนทิ้ง จากการศึกษาพบว่าผู้แปลใช้การปรับบทแปลประเภทนี้เพื่อให้อ่านบทแปลกระชับ ได้ใจความ จากภาษาต้นฉบับใช้คำเชื่อม and เชื่อมประโยค แต่ในฉบับแปลได้ตัดตัวเชื่อมทิ้งไปเนื่องจากไม่มีความหมายสำคัญนัก ทำให้ประโยคยังคงความหมายเดิมไม่ทำให้บรรยากาศ รสชาติ หรือสาระสำคัญของต้นฉบับเสียไป

ระดับที่ 2 การปรับบทแปลระดับ โครงสร้าง แบ่งออกเป็น 4 ชนิดได้แก่

2.1 ระดับเสียงจากการศึกษาพบว่าผู้แปลได้ใช้การปรับบทแปลดังกล่าว ตัวอย่างเช่น “rooks” โดยให้ความหมายในฉบับแปลว่า นกรุกสีด้า (หน้า 93) เนื่องจากไม่สามารถหาความหมายมาเทียบเคียงได้ ผู้แปลจึงแก้ปัญหาโดยการใช้คำทับศัพท์เพื่อให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการภาพได้ และเข้าใจความหมายของคำว่า rooks ในภาษาต้นฉบับว่าคือนกรุกสีด้า

2.2 ระดับโครงสร้างของคำ ผู้แปลจำเป็นต้องใช้การปรับบทแปลเพื่อสื่อความหมายให้เทียบเคียงกับภาษาต้นฉบับได้และยังทำให้ภาษาฉบับแปลมีความเหมาะสมกับบริบทที่แวดล้อม อีกทั้งผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายและจินตนาการตามได้

2.3 ระดับประโยคสามารถแบ่งได้ดังนี้

2.3.1 การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในวลี ซึ่งหมายรวมถึงระเบียบวิธีการนำเสนอความใดมาก่อนมาหลัง ผู้แปลเลือกใช้การปรับบทแปลดังกล่าวเพื่อให้ภาษา

สละสลวยอ่านแล้วรื่นหู สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารีชาติ (2544) ที่พบว่ามีการปรับการลำดับวิธีการเรียงความในประโยคจากภาษาต้นฉบับคำว่า Through a crack in the door the monkeys watched. ปรับเป็น พวกลิงแอบดูจากรอยแตกในประตู เพื่อให้สอดคล้องตามหลักโครงสร้างภาษาไทย และทำให้ภาษาสละสลวยเหมาะสมกับวรรณกรรม

2.3.2 การเปลี่ยนประโยคเป็นวลีและวลีเป็นประโยค สัตยฉวี (2542) กล่าวว่าผู้แปลต้องถ่ายทอดสารหรือความหมายที่ได้รับจากต้นฉบับไปสู่บุคคลที่ 3 อันได้แก่ผู้อ่านงานแปล โดยให้ความหมายของภาษาฉบับแปลมีความคลาดเคลื่อนไปจากความหมายเดิมน้อยที่สุด ตัวอย่างเช่น Mrs. Twit was quite helpless now. ซึ่งมีความหมายตรงตัวอักษรว่า นางทวิตช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ในตอนนี แต่ผู้แปลได้ปรับบทแปลโดยการเปลี่ยนประโยคเป็นวลีในฉบับแปลคือคำว่า ตอนนี้นางทวิตช่วยเหลือตัวเองไม่ได้แล้ว เพื่อให้ภาษาฟังสละสลวยตามลักษณะของวัฒนธรรมการใช้ภาษาพูดในภาษาฉบับแปลมากขึ้น

2.3.3. การปรับการใช้ปฏิเสธ เป็นการปรับเปลี่ยนรูปแบบประโยคให้แตกต่างไปจากเดิม การแปลแบบนี้เป็นการแปลแบบเอาความมากกว่าการแปลแบบตรงตัว ตัวอย่างเช่น he was neither of these things. ปรับเป็น เขาไม่ฉลาดและไม่โง่เลยสักนิด ซึ่งคำว่า neither ในภาษาต้นฉบับมีความหมายเป็นปฏิเสธ ส่วนโครงสร้างภาษาไทยในรูปปฏิเสธนั้นจะใช้คำว่า ไม่ จึงปรับเป็นไม่ฉลาดและไม่โง่เลยสักนิด

2.3.4 การปรับการใช้กรรตุวาจกและกรรมวาจก (Active and Passive Voice) ของกริยาในประโยค ผู้แปลจึงเลือกใช้การปรับบทแปลดังกล่าวเป็นการ

แก้ปัญหาด้านความแตกต่างทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ตัวอย่างเช่นคำว่า you see, ซึ่งมีความหมายตรงตามอักษรว่า คุณจะเห็นว่า ผู้แปลได้ปรับเป็น เรื่องมันเป็นอย่างนี้ เพื่อให้ภาษาสละสลวยอ่านแล้วรื่นหู ตามประโยคในภาษาไทย

2.3.5 การเพิ่มและละคำในประโยคจากการศึกษาพบว่าผู้แปลได้ใช้การปรับบทแปลประเภทการเพิ่มคำมากที่สุดในการแปลวรรณกรรมเรื่อง คนชื้อบื้อ เพื่อขยายความให้ชัดเจน อ่านแล้วเข้าใจง่าย สามารถสื่ออารมณ์ได้เทียบเท่ากับต้นฉบับตัวอย่างเช่น The monkeys rushed into their cage and stood upside down, ปรับเป็น พวกลิงวิ่งเข้ากรงลิง ทำท่าดีลึงก่าต่อตัวกัน โดยเพิ่มคำว่า แจ้น ซึ่งเป็นคำเสริมบท เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพเหตุการณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น ตรงกับงานวิจัยของ กนิษฐ์ (2546) ที่พบว่า ผู้แปลมีการเปลี่ยนประเภทของคำ การเพิ่ม การละ และการเรียงลำดับคำในประโยคให้เป็นไปตามหลักไวยากรณ์ภาษาไทย

2.4 การปรับโครงสร้างในระดับที่สูงกว่าประโยค สัตยฉวี (2542) กล่าวว่า การปรับในโครงสร้างระดับนี้คือการปรับทำนองการเขียน (Style) ซึ่งเป็นการเรียงลำดับกลุ่มความคิด (ที่แสดงออกมาในรูปของวลีหรือประโยค) ทำให้ระเบียบวิธีเรียงประโยคในบทแปลแตกต่างไปจากต้นฉบับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hossein Vahid Dastjerdi, Yasamin Khosravani and Shiva Khosravi (2010) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมเปอร์เซียและวรรณกรรมฝรั่งเศส พบว่าวรรณกรรมทั้งสองได้รับอิทธิพลซึ่งกันและกันไม่ว่าจะเป็นด้านภาษาและด้านวัฒนธรรมรวมถึงการถ่ายทอด

ความหมายโดยใช้การแปลแบบเอาความโดยใช้การปรับ
ทำนองการเขียนในการถ่ายทอดวรรณกรรม

6. บทสรุป

ผลการศึกษาวเคราะห์และความรู้ที่ได้จาก
การศึกษาการปรับบทแปล และกลวิธีการแปล
วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “คนชื้อบื้อ” ทำให้ทราบถึง
กลวิธีการแปลที่ผู้แปลเลือกใช้ไม่ว่าจะเป็นการปรับบท
แปลในระดับคำหรือระดับประโยคซึ่งทำให้งานแปลมี
ความน่าสนใจ ภาษาที่ใช้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของ
ผู้อ่าน ด้านการถ่ายทอดความหมายใช้ภาษาได้เหมาะสม
มีการเรียบเรียงภาษาได้เป็นอย่างดี ผู้อ่านไม่รู้สึกรำคาญ
อ่านงานแปลอยู่ อีกทั้งยังได้ทราบแนวทางในการแปล
วรรณกรรมว่าควรใช้กลวิธีการแปลอย่างไรเพื่อทำให้งาน
แปลมีความสนุกสนาน ชวนติดตาม ผู้อ่านสามารถ
ได้อรรถรสเทียบเคียงกับต้นฉบับมากที่สุด

7. กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วง
ด้วยดีจากความอนุเคราะห์ของ ดร.นครเทพ
ทิพย์สุภราษฎร์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ดูแลอย่างใกล้ชิด
และได้ให้คำแนะนำ ความรู้ ความคิด ที่มีค่ายิ่ง
ตลอดเวลาที่ทำการศึกษาเรื่องนี้ ตลอดจนตรวจแก้ไข
ข้อบกพร่องต่างๆ พร้อมทั้งชี้แนะแนวทางแก้ไขด้วยความ
เอาใจใส่ กระทั่งการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้เสร็จ
สมบูรณ์ ผู้ศึกษารู้สึกทราบซึ่งในความกรุณาของอาจารย์
เป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ ผู้เขียน
ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์มหาวิทยาลัยรังสิต คณะ
ศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพทุกท่านที่

ได้ให้ความรู้ตลอดจนข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อ
การศึกษารั้งนี้

8. เอกสารอ้างอิง

- กนิษฐ์ ดีहनอ. “กลวิธีการแปลวรรณกรรมฉบับตีพิมพ์
สองภาษา เรื่อง “ผจญทุ่งกว้าง” ของ แม้นมาศ
ชวลิต” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรม
คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล, 2546.
- ดาห์ล โรอัลด์ .คนชื้อบื้อ แปลโดย สาลินี คำฉันท์ พิมพ์
ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ผีเสื้อ, 2547.
- ปัญญา บริสุทธิ์ .ทฤษฎีและวิธีปฏิบัติในการแปล. พิมพ์
ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน .
2537.
- ปาริชาติ ญาณาวารี. “กลวิธีการแปลวรรณกรรมเยาวชน
ของแมกไม้อะไรที่สุด และน้องเล็กยัง
ร้ายอยู่.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการ
สื่อสารและการพัฒนา สถาบันวิจัยภาษาและ
วัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544
- สัตยวิ สายบัว .หลักการแปล. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.2542
- สิทธา พิณภูวดล .คู่มือนักแปลอาชีพ. กรุงเทพฯ :
แปลนพรีนติ้ง .2542.
- สมเกียรติ ศิลปะประเสริฐ. “การปรับบทแปลเรื่องแฮรี่
พอตเตอร์ กับ ศิลาอาถรรพ์ และ แฮรี่พอตเตอร์
กับห้องแห่งความลับ ของ สุมาลี บำรุงสุข.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,

- สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรม
คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล, 2547.
สำนักพิมพ์ผีเสื้อ. “คนชื้อบื้อ” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :
<http://bflybook.com/BookDetail.aspx>,
17 กันยายน 2554.
- Hossein Vahid Dastjerdi, Yasamin Khosravani and
Shiva Khosravi. Translation and
interpretation in a Multilingual Context. The
first T&I conference 1-3 November:
Chulalongkorn University, 2010.
- Siti Hariti Sastriyani. Translation and interpretation in
a Multilingual Context. The first T&I
Conference 1-3 November: Chulalongkorn
University, 2010.